

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Ce poate fi cauza?

Fenomene, care pe cetitor îl conduc la presupuneri ciudate, ne prezintă în timpul din urmă viața politică ce se desfășură în sinul naționalității maghiare. În corul șovinist se amestecă și câte o voce mai rațională. Mai ales din partea cercurilor guvernamentale.

În numărul 3319 (324) al oficiului „Nemzet” am dat peste un articol discordant față cu corul șovinist, care pare mai corespunzător împrejurărilor din țările ungurești decum e curentul șovinist, cărui i-se închină mulțimea „cultă” și incultă maghiară.

Ce poate fi cauza acestui fenomen neașteptat?

Să-și aibă originea din inițiativă proprie maghiară?

Așa ceva este greu de admis. Nu se potrivește cu temperamentul sanguinic al Maghiarilor. Impulsul trebuie dar să vină din afară de naționalitatea maghiară. El trebuie să vină dela oameni care știu cugeta mai cu sange rece. Ba și dela oameni care se sîi impune, fiindcă fenomenul și seamănă foarte mult cu un fel de: „caută să fie”, cărui se vede că sferile guvernamentale ungurești, în contradicțiune cu curentul șovinist, se acomodează.

„Nemzet” adevă, după-ace a publicat o mulțime de articole, care de care mai șoviniste, care de care mai intoleranți față cu nemaghiarii, dintr’odată, ca din curat senin, se apucă să facă studii despre natura statului național. El dăce între altele:

„... Statul național nu poate fi nici un cer zugrăvit, nici un domeniu al unui partid. Dacă este o țintă reală, serioasă, atunci nu este al unora, ci al națiunii întregi, al fiecărui partid. ... Statul național la noi într’un timp lung, care nu se poate prevedea nu poate avea însemnătatea care o are în Apus și în parte și în Răsărit. În Franța, Italia, în Spania, precum și în Anglia, nu însemnează numai unitatea culturii, ci totodată și cea a gramaticii. Afară de cultura comună mai însemnează și limba comună atât în literatură, cât și în viața de toate zilele. Însemnează unitatea limbii a straturilor societății mai culte, pe care nu le pot despărți dialectele și idiotismii rusticilor.

„Ungariei, dacă este să ajungă la o astfel de unitate a gramaticii, îi trebuie sute de ani. Nici o mie de ani nu ar fi mult. Miia cea dintâi de ani a trecut fără de a se lărgi

în măsură considerabilă limitele limbii maghiare; ba relativ limitele aceste față cu evul mediu s’au mai îngustat.

După-ace arată cum s’au dezvoltat de încet statele naționale în Apus, „Nemzet” pune întrebarea:

„În cât timp ar pute limba maghiară cuceri platourile Ungariei de sus și Transilvaniei? Este verosimil, că națiunea noastră va sîrba al doilea mileniu, înainte de a fi dispărut cele din urmă sunete ale limbii slovace și române din munții acestia.”

După-ace „Nemzet” se introduce așa de frumos în tema cea prea interesantă, mai spune, că în timpul nostru Rusia este statul acela, care transformarea sa în stat național nu o lasă dezvoltării firești. Rusia este care, consecuent și în cunoștință de ținta ei, violentând, persecutând, exterminând, prădând sanctuare de ale familiilor, folosindu-se de groaza carcerelor, de fiorii Siberiei, s’a apucat să realizeze statul național.

Nu consimte „Nemzet” cu procedura Rusiei, însă constată, că dacă evenimentele neprevăzute nu o împiedică, Rusia într’o jumătate de secol va fi gata cu transformarea.

Și acum, după-ace înțelegește a arătat „Nemzet”, că statele naționale din Apus s’au dezvoltat într’un mod fireș, și că Rusia se transformează în stat național prin violență, ar crede cetitorul, că concluziunea are să fie, că Ungaria, care nu vrea să violețeze și să asuprească pe nimenea, va rămâne și mai departe un stat poliglot cum a fost în trecut.

Departa însă este oficiul guvernului ungureș de asemenea concluziune.

Fiindcă în Apus sînt staturi naționale; fiindcă Rusia prin violență și persecuțiuni se face stat național și fiindcă în Peninsula-Balcanică se fac, adevă, state naționale, trebuie să se facă și Ungaria stat național.

Și aici se începe acea măiestrie, prin care oficiul budapestan vrea să scoată la cale cercul cuadrat.

Ungaria trebuie să fie stat național, și din norocire Ungaria poate fi, după „Nemzet”, stat național și fără de unitatea gramaticii.

„Patriotismul nu este legat necondiționat de gramatică. Aceia, care i-au vîrsat sângele pentru patria ungară și libertate, nu s’au ținut totdeauna de stirpea maghiară. Și în luptele cele mari ale viitorului tot așa vor

sîngera pentru patria maghiară Slovaci, Români, Sîrbi etc.

„Stirpea maghiară în sens mai îngust, din norocire, și până acum nu mai este (?) în minoritate, este însă totuși cu mult prea mică, decât să poată ocupa periferia imperiului ungar. Singură pentru sine încă nu este, și probabil că timp îndelungat încă nu va fi în stare a susține între pericole amenințătoare puterea maghiară. Nu trebuie dar nimenea exclus dela maghiarism (!).

„Fundamentul statului național este unitatea națională și nu cea gramaticală. Fără unitate națională statul național nu se poate, se poate însă fără unitate gramaticală.”

Ca să nu punem la probă prea mare pe cetitori spunem, fără a ne mai ține de vorba lungă a oficiului budapestan, că după dînsul „unitatea națională își are rădăcina în unitatea culturală”. De unde urmează, ca toate naționalitățile din patrie să aibă numai cultură maghiară. Căci:

„Unde în ținuturi mai mari și care se țin deolaltă se dezvoltă culturi de ale naționalităților, națiunea se disolvă și aceluși mai târziu și unitatea statului. Statul poate să rămână, își pierde însă caracterul național și trece necondiționat într’o organizațiune federativă...”

„... Unitatea noastră națională și aceluși și unitatea statului nostru s’ar risipi, dacă în fața culturii maghiare, în țara de sus, s’ar desvolta o cultură slovacă, în Ardeal una română și la Meađădi una sîrbească...”

În adevăr minunată logică. Maghiarii încă timp foarte îndelungat nu sînt în stare să asimileze pe Români, Slovaci etc. Va să zică, recunoaște „Nemzet”, că Maghiarii nu sînt capabili să asimileze pe nemaghiari. Cu toate acestea însă tot vrea să-i asimileze.

Le dăce nemaghiarilor: „Lăsați voi la o parte cultura voastră și veniți și luați, de dragul unității naționale, cultura noastră.”

Se înțelege, că dacă naționalitățile nemaghiare ar fi tot așa de naive, ca și „Nemzet”, s’ar lăsa și de limbile lor, ca să-și poată însuși mai în grabă „cultura maghiară”.

A început bine „Nemzet”, dar a sfîrșit foarte rău, pentru-că concluziunea nu seamănă nici-decum cu premisele.

Inconsecuența aceasta este foarte caracteristică. Noi nu o atribuim unei incapacități, ci mai mult unei astuții naive, care pune în gura sacului grăunțe frumoase, ca să ascundă neghina dela fund.

Și de aceea ne întărim și mai mult în credința, că „Nemzet” a fost, cine știe de ce împregiurări, silit să debuteze cu studiul seu despre statul național, dar l’a alcătuit astfel, ca de o parte să arunce țîrînă în ochi, de altă parte să nu se strice cu șovinismul, de care se vede că are încă respect destul.

Românii și naționalitățile nemaghiare de sigur, că în inconsecuența oficiului, când se ocupă cu o cestiune atât de interesantă, vor vedea numai cu un îndemn mai mult de a sta la pîndă, priveghiînd asupra vîstierilor lor naționale.

Șovinismul în armată. Într’un articol de fond guvernamental „Pester Lloyd” se ocupă cu concludul cunoscut al delegațiunii ungare relativ la folosirea limbii maghiare în administrația armatei. După-ace constată, că acest conclud nu este decât realizarea unui postulat al dualismului, guvernamentalul își termină articolul astfel: „Că acest postulat poate fi eventual foarte coștit, se vede că a uitat majoritatea pleului, ear’ din partea noastră numai regreta putem, că ministrul de războiu nu a putut însuși urmări nemijlocit decursul desbaterii și nu a putut participa personal la dînsa. După-cum cunoaștem pe generalul Bauer, dacă i-ar fi fost cunoscut la timp textul și scopul rezoluțiunii, chiar dacă nu ar fi avut în merit nimic în contră, nu ar fi retăcut urmările organizatorice și financiare ale rezoluțiunii. Ear’ majoritatea delegațiunii s’ar fi mulțumit cu o declarațiune, care ar fi salvat principiul dualist ce ne este sfînt tuturor, ear’ consecuențele acestui principiu le-ar fi lăsat pe mai tîrziu, când raporturile de limbă în armată vor fi mai potrivite. Pînă la acest punct, despre aceasta sîntem convinși, cunoașterea limbii maghiare, corespunzătoare dualismului celor două state din monarhie va face în armată astfel de progrese, încât va fi obiectul și în cercurile oficerilor superiori și numirea cutărui general de ministru de războiu nu se va mai lăsa de pedecă necunoștinței limbii maghiare, care în statul dualist este indispensabilă.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 25 Noemvrie st. v.

Din parlamentul maghiar.

În ședința de Sămbătă a casei deputaților ministrul de culte contele Albin Csáky a prezentat proiectul de

lege despre regularea lefilor învățătorilor și învățătoarelor dela școalele confessionale și comunale. După acest proiect, salariul minimal este fixat cu 300 fl. pentru învățători ordinari și 200 fl. pentru învățători auxiliari, precum și locuință corespunzătoare și cel puțin 1/4 juger de grădină. Salariul este a se plăti anticipativ în rate lunare sau trei-lunare și în parte poate fi prestat și în produse naturale sau prin folosirea de proprietăți de pămînt. Dacă susținătorii școlai nu este în stare să plătească salariul întreg, nici din averea proprie, nici din repartiziile admise prin lege, atunci se poate cere ajutor dela stat. Toate ajutoarele acordate însă din partea statului pentru școalele comunale și confessionale, după aplicarea perfectă a legii, care se va face treptat în decurs de trei ani, nu poate trece suma de 600.000 fl. Învățătorii, care în chipul acesta sînt ajutatori de stat cu mai mult de 50 fl. anual, pot fi numiți numai cu aprobarea ministrului, care afară de aceea își reservează o mare ingerență în afaceri disciplinare etc. Măne ne vom ocupa mai detaliat cu acest proiect.

Profesorul Delbrück despre împăratul Wilhelm.

Fostul instructor în casa împăratului Frideric, prin urmare și al actualului împărat german, profesorul Hanns Delbrück a publicat în „Preussische Jahrbücher” un articol despre cuvintele scrise de împăratul în München: „Regis voluntas suprema lex” Delbrück scrie, că manifestațiunile voinei subiective a împăratului ca „sic volo sic jubeo” etc. au produs deja multă nemulțumire, dar’ aceasta din urmă mai suscitată a avut efectul unei adevărate declarații de războiu. Cu toate-ace absolutismul, sau fie și numai întărirea puterii monarce, este în Germania imposibilă, totuși aceste cuvinte au produs o adevărată furtună. Agitația este foarte mare, deși nu e la mijloc nici o intenție de a crea ceva nou, pentru-că opinia publică a luat aceste cuvinte drept ofensă și pentru-că printre însele a ajuns la izbucnire o dispoziție, care există de mai nainte. Aceste cuvinte, rostite din întâmplare, sînt considerate ca exponentul voinei subiective a monarhului, cărei a-i re-

FOIȚA „TRIBUNEI”

Valurile primăverii.

Roman

de

Ivan Turghenev.

(Urmare și fine.)

XLIII

Aceste erau suvenirile, care nu-l lăsau în pace pe Sanin când, răscolind între hîrțile lui vechi, dete peste acea cruciuliță. Cele descrise de noi îi trecuă pe dinaintea ochilor tocmai după-cum s’au întemplat. Dar’ când îi veni în minte scena, în care deveni sclavul doamnei Polosov, se întoarse și nu voi să-și mai aducă aminte de nimic. Nu pentru-că memoria l’ar fi părăsit, nu, el scia bine ce a urmat apoi, dar’ rușinea îi făcuse o rană atât de adîncă, încât nici peste ani de țile nu găsisse leac de vindecare. Se temea să nu-l cuprindă acel sentiment, care te face să-ți fie scîrbă de tine însuși, și care omoară toate celelalte sentimente. Ori-cât se silia însă, nu putea să înăbușe suvenirile care îi treceau pe dinainte. ... Își aduse aminte de acea scrisoare înjositoare, plină de minciuni, plîngătoare, miserabilă, ce scrisese Gemmei, și la care n’a primit răspuns. ... A compare înaintea ei, a se întoarce la ea, după o așa înșelătorie, după o așa trădare — nu, nu, atîta onoare mai simți să nu o facă.

Sanin își aduse aminte și de ziua, în care trimise ficiorul lui Polosov la Frankfurt să-i aducă bagagiul; de neliniștea ce-l cu-

prinsese atunci, cum voia să scape cât se poate mai degrabă, să plece la Paris; cum — din porunca Mariei Nicolaevna se făcî blînd cu Polosov, căutînd să-i placă și lui, cum față cu Dönhoff dădea pe amabilul, cu toate că și pe degetul lui vădî un inel de for, de care Maria Nicolaevna îi dete și lui!!!

Urmare apoi suvenirii și mai dureroase ... Chelnerul îi aduse o cartă de vizită, pe care era tipărit: „Pantaleone Cipatola, cântăreț de curte al principelui regal de Modena”. ... Voi să se ascundă dinaintea lui, însă totuși fu înălțat pe coridor, vădî doi ochi plini de năcaș și auzî: Maledizione! Coddardo! Infame traditore!

Sanin închise ochii și-și scutură capul, ca și-cînd ar încerca să depărteze suvenirile, dar’ zadarnic, se vedea mereu în trăsura cu care merse la Paris. Îndrît ședea Maria Nicolaevna și Hyppolit Sidorici, în fața lor el. ... Patru cai îi aduceau din Wiesbaden la Paris! ... La Paris! Hyppolit Sidorici mîncă o pară, pe care i-a curățit-o el, Sanin! ...

Dar’ D’leule mare! colo în colțul străzii, nu departe de poarta orașului, nu stă oare Pantaleone? și cine e lîngă el? Să fie Emil? Da, tînrul și entusiastul seu amic! Cu căteva țile înainte de aceasta îl adora ca pe idealul seu, și acum această față tînră, palidă și frumoasă (atît de frumos era, că atrăsese și atențiunea Mariei Nicolaevna) îl privia cu dispreț și abia se rețînu să nu-i adreseze blăsteme. ...

Dar’ apoi viața din Paris, rușinea și înjosirea ce a suferit acolo ca un sclav, cărui nu-i e permis nici măcar să fie gelos și pe care îl arunci ca pe o haină veche. ...

Apoi întoarcerea lui în patrie, amărit, prăpădit, cu sufletul înveninat, întreaga lui viață pedepsit de remușcări ...

Păharul era plin — destul!

*

Se gîndia apoi, cum de această cruciuliță a rămas în posesiunea lui, cum de nu a trimis-o îndrît? ... Se întreba mai ales, cum a putut să lase el pe Gemma, pe care a iubit-o cu atîta pasiune, pentru o femeie, pe care dealtfel n’a iubit o nici-odată! ...

A doua și surprinse pe amicii și cunoscuții sei cu scirea, că va pleca în străinătate. Toți se mirau.

Sanin plecă din Petersburg în mijlocul iernii. Pe timp cînd își instalase o frumoasă locuință, ba se abonase și la opera italiană, unde cînta Adelina Patti, da, Adelina Patti în persoană. Amicii și cunoscuții sei nu putură să afle nimic despre cauza plecării lui. Dealtfel în oraș nu mult se ocupau oamenii de asemenea lucruri.

XLIV.

Deși Sanin nu spusese nimerul unde pleacă, dar’ numele orașului unde voi să plece cetitorii nostri îl ghicese ușor: el s’a dus la Frankfurt. Grație căilor ferate, cari sînt peste toată Europa, el ajunse a patra zi la Frankfurt, unde nu fusese dela 1840.

De atunci multe se schimbă acolo. Abia mai recunoștea grădina publică unde fusese în acea dimineață cu Gemma.

Ce să facă? Unde să întrebe? Au trecut treizeci de ani de atunci. Nu era lucru ușor. Aceia de cari a întrebat despre numele Roselli, nici unul nu scîi să-i spună nimic. Hotelierul îl sfătui să se ducă la

biblioteca, acolo va găsi gazetele de pe acea vreme, dar’ cum aceste gazete îi pot ajuta, despre această hotelierul nu-i putu da lamuriri.

În disperarea sa, Sanin întrebă de dl Klüber. Ise spusese, că în adevăr Klüber a ajuns bogat, dar’ în urmă a dat faliment și a murit în temnița falitilor. ... Scirea aceasta almintrelea nu-l impresionă dureros.

Era să disperateze cu deservire și să regreta că a plecat din Petersburg, cînd frunzărind într’un anuar al Frankfurtului, dete peste numele lui Dönhoff, maior în retragere. Alergă îndată la el, deși nu scia dacă acela este Dönhoff pe care îl cunoscuse.

Nu se înșelă. În oficerul în retragere, cărunț și pleșuv, recunoscu pe locotenentul de odinioară. Acesta îl recunoscu și el. Se bucură chiar, aducîndu-și aminte de aventurile lui din tinerețe. Îi spusese apoi ce scia despre Gemma. Că s’a măritat după un negustor, că familia Roselli a emigrat demult în America, s’a stabilit la New-York. Va pute să-și dea și adresa, deoarece-are acolo un prieten, care e în legături comerciale cu bărbatul Gemmei. Căută printre hîrți și în adevăr o găsi. Adresa era din 1863. E probabil însă că și cu această adresă veche va găsi pe frumoasa Gemmă de odinioară.

Dönhoff îl întrebă despre „Rusoica de odinioară”, d-na Bo — Bolozov, dacă mai trăiesce. — Nu, a murit demult, spusese Sanin.

Și fiindcă Dönhoff vădî pe Sanin că se posomoresce, nu-l mai întrebă nimic.

Se despărțiră fără-ca să se mai întâlnească.

În acea zi încă Sanin scrisese cătră d-na Gemma Slokom, New-York, Broadway Nr.

501. Spuse în această scrisoare, că scrie din Frankfurt, unde a venit numai cu scopul de a afla ceva despre ea, și că are conștiință perfectă că de mult a pierdut dreptul de a aștepta răspuns dela dînsa; că nu merită iertarea ei și că singura speranță a lui este de a o crede pe ea fericită. Îi descrie cum toate suvenirile trecutului i-se deșteptară, cum a trăit și cît a suferit în viață, o rugă să nu-l înțeleagă greșit de ce i-a scris și să-i răspundă măcar un singur rînd. „Eu sînt gîzduit la Lebăda albă (sublinia aceste cuvinte) și voi aștepta aici pînă în primăvară”.

Așteptă șese săptămîni fără de a primi de undeva vre-o scrisoare. Cetia intră-astea, — nu diare, — ci opere istorice serioase, care altfel se potriveau atît de mult cu starea sufletului seu.

În fine primi o scrisoare din New-York. Adresa era scrisă englezesce. ... Nu cunoscuse slova și inima i-se strînse. Desfăcî tremurînd scrisoarea. Se uită la semnătură: era Gemma! Ochii i-se umplură cu lacrimi. Chiar numai împregiurarea că ea iscălia numai cu numele de botez, era o mărturie pentru el că ea l’a iertat. Deschise de tot scrisoarea și cădî din ea un portret. Era să cadă leșinat, cînd îl vădî: era Gemma, Gemma lui de odinioară, tînră ca înainte de aceasta cu trezeci de ani. ... Aceiași ochi, aceiași priviri, aceiași expresiune în față. ... Pe dosul portretului era scris: „Fica mea Marianna”. Întreaga scrisoare era simplă și prietenoasă. Gemma mulțimea lui Sanin pentru-că i-a adus aminte de ea, spusese că în toate împregiurările a socotit ca noroc că i-a făcut cunoscînta, a scăpat astfel de domnul Klüber și s’a mîritat după actualul ei bărbat, cu care trăiesce

sista se fac pregătiri. Într-aceasta zace pentru viitor un pericol, care nu poate fi luat destul de serios.

Convențiile comerciale.

Oficiul vine „Presse” dela 4 Dec. serie: Terminarea formală a convențiilor comerciale dă negocianților mult de lucru. Redacțiunea finală a convenției cu Germania este deja gata și s'a stabilit și un *modus procedendi* la prezentarea lor în parlamente. Acum negocianții s'nt ocupați cu finalizarea reducătorilor a convențiilor germane și austro-ungare cu Elveția. Probabil că Duminecă vor fi deodată iscălite aceste convenții, dar definitiv încă nu este statorit nimic.

Presa șovinistă despre noi.

Dăm aci în traducere o parte din articolul al treilea al jiarului „Magyar Hirnapok”, despre care am amintit deja în foaia noastră și asupra căruia vom reveni.

Eată ce scrie numita foaie șovinistă, în numărul dela 3 Decembrie, după-ce se pronunță asupra politicii de naționalități a lui Szapary, pe care îl crede foarte tembel pentru a ne ține în frâu:

Rezultatul acestei politici se poate vedea cu ochii: *ceștiunea valachă a crescut într-un an și jumătate mai mult decât în toți cei 23 ani ai erei constituționale.*

În naționalități s'a deceptat speranța nebulă, că primul ministru al Ungariei a rupt cu tradițiile politicii de stat ungurească și a luat de pe poarta statului maghiar inscripțiunea cu vorbele faimoase ale lui Dante, care sunau dușmanilor interni ai patriei și agitatorilor naționali: „lăsați afară orice speranță”.

Ei înădever nu și-au lăsat afară nebulăle lor speranțe; speranța de a îmbucătăți Ungaria, de a crea patrie valachă și să sească mai restrinsă...

Semioficioasele, ce-i drept, tăgăduesc acest lucru, dar în foile germane străine d-nul ministru poate umbla până în genunchi în florile de recunoștință, care înfloresc în onoarea noiei lui politice de naționalități, ba trimbița ultraistilor valachi „*Tribuna*” dăce nobilului conte, lucru ce nu l'a făcut cu nici un bărbat de stat, că el, cărui nimic nu i-se poate opune, ar putea lesne să împace toate inimile valachilor, numai să steargă câteva legi și să modifice alte câteva. Să tragă cu buretele anume peste toate acele legi, care s'au făcut pentru întărirea și paza statului maghiar, și să pună în aplicare așa legi, pentru care n'ar vota un singur maghiar, dacă vrea să intrăm în al doilea mileniu ca stat maghiar victorios.

În sinceritatea spăimântătoare a „*Tribunei*” zace o prețioasă învățătură pentru oricare bărbat de stat maghiar.

Valachii conduși de ea în privazul constituției actuale nu pot fi satisfăcuți. Scopul ei nu se poate ajunge decât prin răsturnarea

în deplină fericire de 28 ani deja. Îi mai spuneau, că are cinci copii, patru băieți și o fată de optsprezece ani, care e mireasă și a cărei portret i-l trimite, deoarece toți spun, că fata seamănă cu mama ei. Descrie cum a sosit în America, cum doamna Leonora al murit acolo după ce și-a văduț nepoții, cum Pantaleone a murit înainte de plecare în America, „*Ear*” Emilio, scumpul nostru Emilio, a murit în Sicilia pentru independența patriei sale. A plecat acolo cu acei „o mie”, pe care i'a condus marele Garibaldi, toți l'am plâns, dar și în mijlocul ploii de lacrimi ne-am simțit mândri că a fost al nostru. Sovenirea lui va rămâne neștearsă în inimile noastre. Își exprimă apoi părerea de rău, că peste Sanin a dat atâtea nefericiri, adăugând la urmă, — după-ce i'a dorit mângăiere — că s'ar bucura mult dacă l'ar vedea, dar recunoaște că așa ceva e foarte puțin probabil...

Nu încercă să descrie sentimentele ce-l cuprinseser pe Sanin, când ceti scrisoarea Gemmei. Sînt neexprimabile astfel de sentimente prin cuvinte, singură muzica le-ar pute exprima.

Sanin răspunde îndată și trimise „*Marianei*” Slokum dela un necunoscut o cruciuliță de mărgelă, acățată de un șir de mărgelă, adevărate mărgăritare. Acest dar, deși era foarte scump, nu-l aduse pe Sanin la faliment, căci în cei treizeci ani, de când a plecat din Frankfurt, își făcuse stare bună. În primele zile ale lui Maiu el plecă la Petersburg, însă numai pe timp scurt. După-cum se șvonesce, vrea să-și vîndă averea întreagă și să plece în America.

Tradusă de Ioan Russu Șirianul.

ordinei legale. *Cel care vrea un popor valach mulțumit și fericit, după-cum îl dorește „Tribuna”, acesta trebuie să abdice de statul maghiar.*

Vrea aceasta contele Iuliu Szapary? Și în general, ce voese el? Ce scop are invocarea spiritelor, la care nu se pricepe, și pentru care nu e creat? Poate se pățească cu cestia valachă ca acel călă din balada lui Goethe: nu o să poată scăpa de sufletele rele, pe care le-a invocat prin cuvintele magice învățate dela fermecător...

„*Tribuna*” formulează astfel dorința poporului său: voim să trăim și să ne fericim în patria noastră ca Valachi!...

Dar aceasta o pot face în pace. „*Tribuna*” nu poate să ne arete un singur Valach, pe care l'am fi desnaționalizat, dar valachimea care se întinde, a înghițit multe comune secuciesi și săsești, fără ca statul maghiar să fi intervenit pe calea legislației.

„*Tribuna*” mai spune, că pentru funcțiuni să se aplice, în raport cu numărul lor, și Valachi. Dar cine le stă în cale? Cine e vinovat, că pentru a ocupa o funcție trebuie calificare, că trebuie să învețe cineva dacă vrea să ajungă ceva? Cine e de vină, că tinerea valachă nu învață, că fuge cu spaimă de cancelarii, de munca serioasă?

Cine e de vină, dacă poporul lor nu este apt pentru practica drepturilor politice, pentru că trăiesc cea mai primitivă viață de nomazi în pădurile lor, că peste capetele lor au trecut atâtea secole fără a fi lăsat o urmă de civilizație?

Au fost două casuri, când „istoria” valachă s'a fridicat d'asupra vieții comune de toate zilele și a reușit să deștepte în popoarele vecine dacă nu atențiunea și simpatia, apoi cel puțin groaza și frica. Primul cas a fost răcoala lui Horia și Cloșca, ear' al doilea zilele sângeroase dela 1848/49.

Conducătorii lor au reușit în ambele casuri a face din poporul blând și supus adevărate fiare sălbatice, și în amândouă casurile cu mijloace tare la fel. Nici scoala finală al conducătorilor actuali nu este altceva decât revoluția, numai să vină ocaziune potrivită din afară. Valachii încearcă revoluția la orice conflict extern. În ultimul *resbel turco-rus*, autoritățile din Sibiu au pus mână pe câteva hărți, din care cu spaimă au văduț că revoluția valachă era organizată. Prefecți, consuli, triburi, toți erau numiți, — cu un cuvânt revoluția era la îndemână.

Tendențele lor nu sînt inobilate de grandetă, ei n'au alt scop decât să pună mîna pe averea și viața maghiarilor din Ardeal.

Poftiți și observați, ce vorbește conducătorii valachi mereu. Scump popor! Glorioși descendenți ai Romanilor, acest pămînt sfînt (aceste castele, holde bine lucrate, adevărate orașe regulate) de drept sînt ale voastre, Ungarii nu sînt decît nise țărări, lași-le!

Poporul a urmat deja apelul de două ori, și în amândouă casurile nu a fost luptă, pentru libertate, o luptă onestă, cavalerască ci hoție, jaf, asasinarea și uciderea celor fără apărare. La 1848 credința că tron era mantia comunistă sub care se mișcau, ear' ați fi mișca pe departe farmecul regatului înfloritor român din vecinătate, ear' pe de altă parte povestea despre apăsarea la care ar fi expuși ține mereu atîțate inimile și capetele valache.

Patria, libertate, drepturi politice — nu sînt noțiuni, pe care le-ar înțelege și care i-ar impresiona. Noțiunea despre al meu și al tău o încercă lesne și prin agitațiile „*Tribunei*” și a celorlalți apostoli, se aprind ușor, sar în erudiții și revoluții, nu pot însă prin aceasta ajunge la rezultat durabil nici să se facă un popor organizat politicește.

Dacă după încercări desperale li s'ar putea da părțile ardeleni; să fie a lor puterea și mărirea, n'ar să se trăească cu ele. N'ar să se se cărmuiască un singur moment.

Politica statului maghiar față de agitațiile valache nu poate să fiă de căt organizarea teinică și oprirea lor răcoala.

De oare ce tendințele lor sînt îndreptate contra ordinii legale existentă, trebuie să se aplice cu toată asprimea lor legile, în timp de pace, ear' în vreme de resbel se li se aplice puterea care doboră.

Bietul popor pacinic trebuie pădit de influența agitatorilor periculoși, ca aceștia să nu abuzeze de naivitatea și nescința lui, ca să nu se transforme în element pustitor, care nimicesc tot ce-i cade în cale, fără a fi de vină, și fără a profita din aceasta.

Poporul valach se otrăvesc în biserică și școală, aici trebuie a se lecuire reul!

„*Tribuna*” a li se da preluți ajută de stat și școli susținute de stat! Aceasta s'ar propuna ca scop guvernului, nu ca să numească câțiva fîșpani valachi.

Lucrarea sobolilor de agitatori continuă, așa că într-o bună dimineață, când vor veni lucrurile la rupere, o să găsim în Ardeal, acest calcăiu al lui Achil, săgeata înveninată infiptă deja.

Ei între ei.

În nrul seu dela 5 Decembrie (23 Noembrie) a. c. „*Luminătorul*” din Timișoara publică următorul primatcol la adresa „*Gazetei Transilvaniei*”:

Corteziri și rădăcir.

Timișoara, în 4 Decemv. 1891.

II. Mai mari și mai stricicioase însă sînt rădăcirile dela noi și dintre ai noștri în afacerile și cestiunile politice.

N'am creduț, că ați mai poate fi între noi v'r'un aderent al partidului național român, cu atât mai puțin un organ de publicitate al acelui partid, care ați nu numai să nu fi avut ocaziune a se convinge despre ținuta ce Prea S. episcopul Aradului a observat și observă față de programul național român de repeți-te ori restatorit în conferențele electorale române din Sibiu, și care se mai fie în stare a lua și în scut și a apăra în această privință pe înaltul dignitar bisericesc.

Și totuși am trebuit să ne convingem, că aceasta se poate întempla, și încă din o parte, din care doar' nici-când n'am fi presupus.

Însă mărturisim, că precum nu ne puteam explica adîncă tăcere în cele politice de până acum ale acelui organ al partidului național român față numai de acel prelat al bisericii române, totmai așa nu puteam a ne explica ostentabilul zel, cu care a început a-l apăra numai în temeiul unei informațiuni calculate a unui novit obscur încă în cele politice ca și în cele bisericesci, în mișcările vieții sociale ca și în cele literare ale națiunii noastre române. Prin aceasta însă, după noi acel onorabil organ național a rădăcit, ca să nu dîcem greșit, și față de această foaie a comis așa o nedreptate și în o astfel de formă, încât nu numai că nu putem trece cu tăcerea peste ea, ci tot în dragul solidarității și al reputației noastre naționale trebuie, se pricepe, în toată cinstea și sinceritatea, să o și combatem și să clarificăm cu toată rezoluțiunea adevărată stare a lucrului.

La cele scrise în această foaie din incidentul alegerii de deputat dietal în cercul Becicherecului-mic, în care articol s'a manifestat suspiciunea în temeiul celor întemplate, ca și la această alegere ar fi validat cunoscutul curent politic domnitor în reședința episcopescă din Arad, lumea cetitoare se trezi ca din senin în coloanele „*Gazetei Transilvaniei*” din Brașov cu un articol într-o apărare Preas. Sale episcopului din Arad.

Numele autorului articolului din „*Gaz. Tr.*” nu importă mult; nici nu este interesul național a-i mina apa pe moară făcându-i reclamă chiar în „*Luminătorul*”, ceea-ce ar fi doar' pofta cea mai mare și cea mai ardeătoare a cavalerescului autor. Cu el am gătat.

Credem, că nu se va pofti doară a această foaie să dea doară oareșicare specială atențiune și onoare v'r'unui începător saturat de vanități proaste și condus de ambițiuni bolnăvicioase?

Cu oameni, care în ale conștiinței religioase nu pot fi statornici; care în anumite cercuri, recunoscînd bine împregiurimea, se arată Români de calibrul cel mai greu, de aderenți dintre cei mai curățai ai partidului național și care ca atari însă față de misabilitatea unora din cercul Becicherecului-mic nu sînt alta și mai supremă necesitate decât, cu mandat sau fără mandat, plățiți sau neremunerați, ci numai așa din anumită mîncărime, probabil rentabilă, a apăra pe un cunoscut neamic al programului național din Sibiu, și în timpul alegerii a strînge mîna ostentativ și îmbărbător preotului român cu păr lung și cu barbă scurtă, fost vicepreședinte al conferinței partidului guvernamental, care salută și declară de „mirele mult dorit al Românilor” pe deja cunoscutul fibirou candidat; — care numai în foile „*Blajului*”, a lui „*Gura-cască*” și în cele jidane din loc sînt primiți și acolo debutează contra onoarei și a reputației naționale, cu astfel de fînșatori și macrobanți, deja prea cunoscuți pe aici, adevărați membri ai partidului național nu pot sta serios de vorbă în trebile politice ale acestui partid.

Însă cu atât mai serioasă ne este și trebuie să ne fie vorba cu bătrîna „*Gaz. Tr.*” din Brașov.

Ținuta politică a episcopului din Arad de peste un deceniu încoace și înfrînuta acestei ținute în întreaga diecesă, mai ales în părțile banatice, păstorite de togiul P. S. Sale, nici până acum se nu-i fie cunoscut unui organ național, care așa dîcînd a trăit lângă preotul și protopopul din Zernesti și a îmbătrînit cu vicarul din Oradea-mare și cu episcopul din Arad?

Bătrîna noastră din Brașov se nu mai scie, să fi uitat oare mișcămintele amice, aprobătoare partidei guvernamentale, ce se înacenua din curtea dela Arad când se apropiu alegerile dietale; întîmpinările și complimen-tările blamatoare ce se făceau din curte și

decătră ai curții când venia la Arad câte un rabin guvernamental din Budapesta? Să nu-și mai aducă aminte oare de ținuta curții la ultima alegere în cercul Sîriei? Dar la conferința națională electorală din Sibiu, se ne spană „*G. Tr.*”, cari și căți au fost frunțași din clerul diecesei aradane deputați sau bărbăți de încredere în asemenea cu frunțași clerului trimiși din celelale diecese române chiar și nu greco-orientale? Chiar și în dietă s'au străcurat unii și mai sînt nise rarități de capacități, cari stau aproape de P. S. Sa, însă recunoaște „*G. Tr.*” pe băneile cărui partide strălucia prezența lor? etc. etc.

Aceste sînt fapte, cari nu s'au întemplat numai ieri, sau numai într-o minută.

„*Gaz. Tr.*” cere „dovezi” sigure, neîndoioase, clare, limpede”, că P. S. Sa a lucrat în detrimentul solidarității; cere numai rapo-ruri exacte și basate.

N'am creduț, că „*Gaz. Tr.*”, ține așa naiv pe P. S. Sa.

N'am sciut, că „*G. Tr.*” nici ați să nu cunoască starea treburilor în diecesa stăpînită de P. S. Sa; se nu scie, că prin metoda și maniera despotică și neconstituțională, aproape tot ce atîrnă dela cărja lui a ajuns într-o stare, durere încât, toți cei atîrnători cuno c și tem numai o voință în ori-ce privință a activității publice, numai sprinceana mîiastră, ochiul neadormit al stăpînului milostiv pentru cei săraci cu duhul și răbunător înfricoșat pentru cei-ce cutează a-și ridica privirea la tronul învelit în porfir și mătășă preserată cu mii de mărgelă lacrimătoare.

O astfel de ținută publică și politică observată în așa lung șir de ani de cătră un astfel de cap al diecesei, poate-se oare, să nu servească în dejuns de cinosură, de pilda de imitat, din frică, din lingușire ori din alte slăbiciuni, pentru o așa mare parte de diecesani împinși și lăntuiți într-o astfel de stare de atîrnare nedeamnă, stricăcioasă și pus-tuitoare?

Ori doară crede „*Gaz. Tr.*” că o astfel de ținută publică și politică, neîndoioasă și clară a curții episcopesci din Arad a fost și este spre înfrîngerea și prosperarea solidarității noastre naționale?

Eacă, în timpul mai nou, răspunsurile în Fabricul Timișoarei, în Cenadul-unguresc, în Becicherecul-mic, în Bruznic s. a. m.

Apoi despre exactitatea raporturilor, „*Gaz. Tr.*” are acasă însăși destul de lucru. Cetească d. e. numerii mai recenți ai „*Unirii*” și apoi va mai ave poftă a dieta altora exactitate și teinicie.

Dar' să fim tot mai sinceri. Pentru că președintele comitetului național electoral central a publicat în numele seu și în „*Telegr. Român*” din Sibiu recunoștința sa pentru vorbirile rostite de prelați români în casa magnaților din Budapesta în cauza asilelor, „*Gaz. Tr.*” în dragul solidarității iute și degrabă atacă și acuză pe președintele comite-tului și tot în dragul solidarității „*Gaz. Tr.*” apără acum pe Preasfinția Sa episcopul Aradului.

Ce fel de solidaritate să fie aceasta oare?

Încredințăm pe vecine, că mai bu-curos am serie numai tot bine de stăpînirea Preasfinției Sale a episcopului nostru din Arad, că cu toată inima l'am saluta și ține sus între cei-ce lucră și luptă numai spre consolidarea noastră națională, însă programul și principiul național, în al cărui exclusiv serviciu stă „*Luminătorul*”, nu-i iartă nici o abatere cu nici un preț și de dragul nimăruia, pentru că nu i întemeiat și nu există de dragul gheșefăriei, ci cu mențiunea de a controla și combate pe aceia care, după convingerea ei, lucră contra programului și interesului național al neamului nostru românesc.

Faptele bune ale unui episcop n'au trebuit de apărare; greșelile lui deabia se pot apăra, mai puțin decătră un neofit de calibrul cel mai primejdios.

Din considerațiunile solidarității noastre naționale dară „*Gaz. Tr.*” în această controversă episcopescă, mărturisim cu durere, însă sincer, s'a încercat rău, ca să nu dîcem că s'a cam deochiat; ear' „*Luminătorul*” a făcut fără ansă și fără motiv o mare nedreptate.

Și tot din considerațiunile solidarității noastre naționale „*Gaz. Tr.*” care, se vede limpede, are din aceste ținuturi puțin și mance informațiuni și cunoștințe despre afacerile publice, are să se rezolve clar și neîndos, că se scim pentru viitor, dacă „*Gaz. Tr.*” dă creșdement acestui organ al partidului național, sau este mai aplecată a se da în partea adversarilor și inamicilor „*Luminătorului*”, în cauzele noastre publice-politice, căci drept for apelor superior nu recunoaștem altă foaie.

Cauza despre care este acum vorba nu este numai o simplă afacere de ceartă între „*Luminătorul*” și între o persoană privată fără pond și fără valoare în politică, ci aceea cauză atînge interesele cele mai vitale ale poporului nostru. Și în această privință trebuie

să se scie, dacă „*Gaz. Tr.*” este sau ba a se socoti în aceste ținuturi între amicii și păr-tinitorii politici ai episcopului, sau între com-batanții politiceii Ilustrității Sale dela Arad.

Nu este lucră de prisos sau stricăcios a nîsi într-o dobîndirea unui prelat român pentru lupta politică națională.

Întrebarea e numai, dacă pentru do-bîndirea Preas. Sale din Arad nu este zadarnică ori ce osteneală curată, ori-ce strălucire bărbătească?

Înceiem deocamdată și noi cu statul apostrofător al „*Gaz. Tr.*”

„Credem, că vom fi pe deplin înțeleși de confratele nostru, care va trebui să recunoască, că nu aceasta este calea potrivită pentru a se apăra cu succes interesele generale de cătră un organ de publicitate român”

Crisa ministerială în România.

(Correspondență particulară a „*Tribunei*”).

București, 20 Noembrie st. n.

Sînt nouă luni de zile, de când actualul guvern liberal-conservator se află la cărma statului, dar' tot de atunci zăcea sub spuză și crisa ministerială, ați isbucnită și completă. Deja în vara trecută, în ședința dela 1 Iulie, camera deputaților dă un vot de blam guvernului, refuzînd fostului ministru de domenii Ilarion Isvoranu un credit de 300.000 lei pentru captarea apelor minerale și silind pe ministrul-președinte general I. Em. Florescu să retragă un alt credit de 1.900.000 lei pentru restaurarea monumentelor istorice.

Dar' votul de blam a fost primit de guvern fără multă indignare, generalul Florescu închide sesiunea corpurilor legiuitoare și merge, pe timpul vacanțelor, înainte cu guvernul seu.

La deschiderea camerelor din sesiunea aceasta lucrurile n'au mai putut fi tranșate însă așa ușor. Și cată de ce: Partidul conservator, al doilea partid mare în țeară, e dărăbuit, — neconsiderînd micile nuanțe, — în următoarele părți însemnate: junimisti, concentrați, catargisti și vernescani. În guvernul dela putere sînt coadu ate numai elementele catargiste și vernescane cu șefii lor Lascar Catargiu și George Vernescu. Fiecare din aceste două grupuri voese să prepondereze, așa că o luptă teribilă fătise există spre acest scop între ele. Vernescanii fiind cei mai slabi și ca capacități și ca bărbăți de stat, au trebuit să îndure scoaterea la minister a ministrului dela domenii Ilarion Isvoranu, vernescan foarte credincios, după-ce mai înainte fu pus în retragere dl Gh. D. Theorescu, fost ministru de culte. De aci lupta s'a înăspriț și mai mult. Vernescanii, pentru a repara alungarea aderentului lor, au cerut partizanilor lui Catargiu, ca la vice-președinția camerei, pe lîngă doi catargisti, să fie aleși și doi partizani de ai lui Vernescu, între care negreșit să figureze neconsolatul Isvoranu. Spre nenorocirea vernescanilor însă, ambii candidați ai lor au căduț, fiind aleși ca vicepreședinți trei catargisti și un liberal național în persoana d'ni Nicolae Flevea.

Întreagă această luptă antivernescană s'a făcut, bine înțelep, pe lîngă un plan calculat și stabilit de mai nainte. Partizanii dlui Lascar Catargiu împreună cu concentrații, — conduși de dlui Al. Lahovary și generalul G. Manu, — voină formarea unui minister cu dl Catargiu în frunte, compus din catargisti și concentrați, — lipsit asadar' cu totul de elemente vernescane, — au hotărît în două întruniri ținute la „Hotel de France” o *moțiune*, prin care dl Catargiu este invitat și rugat a-și da demisiunea din ministerul Florescu în speranță, că întreg ministerul își va da demisiunea și că dl Catargiu va fi însărcinat de M. S. regele cu formarea noului cabinet.

DL Catargiu imediat în ziua următoare după votul camerei și-a dat la 10 oare dimineața demisiunea, fiind urmat în demisiunea sa și de dl C. Olănescu, ministru al lucrărilor publice, și general Iacob Lahovary, ministru de răboiu.

Procedura bătrînului leader conservator și a celorlalți doi colegi ai sei a dat naștere la o scenă din cele mai ciudate. Președintele de consiliu generalul I. Em. Florescu, supărat foc de actul dlui Catargiu și de urmările lui, n'avea timp destul să treacă ieri dela senat la cameră și viceversa ca să anunțe, că ministerul nu și-a dat demisia și că prin urmare corpurile legiuitoare își pot continua lucrările. Așa a făcut generalul Florescu, dar' cu deosebire N. Blaramberg dela justiție și G. Vernescu dela finance.

Generalul Florescu nu vrea cu nici un preț să-și dea demisiunea; el cugetă la căr-pirea cabinetului. În acest scop a și intrat în pertracări cu mai multe personaje politice. Svonul lăpt aici, că dl general Florescu va completa ministerul adresându-se minorității liberale, nu află creșdement în opiniunea pu-

blică. Situațiunea actuală politică e cu totul în favoarea liberarilor și numai ei se pot bucura de ea.

Combinăția ministerială compusă de dl general Florescu, dar care nu e decât un proiect, căci unele persoane la care s'a adresat n'au dat încă răspunsul lor, se prezintă astfel:

General Florescu președinte de consiliu, fără portofoliu; G. Vernescu interne; C. Exarcu externe; colonel Poenaru război; Pache Protopopescu finanțe; N. Blaraberg justiție; P. Poni culte; G. Cozadini lucrări publice; Vericeanu domenii.

Aceste sunt fazele prin care a trecut până acum, Mercuri seara, actuala criză ministerială.

Despre cele viitoare Vă vom încunoștința la vreme. A.

Despre mersul crizei foile ce ne sosesc azi din București ne mai dau următoarele amănunte:

Di L. Catargiu, serie „Globul”, a avut alaltăieri o întrevedere cu dl P. P. Carp la prîntul Alex. Știrbei.

Di Carp s'a înțeles pe deplin cu șeful partidului conservator și a primit chiar să intre într'un cabinet sub președinția dlui Lascar Catargiu, în cazul când ar fi chemat să formeze ministerul.

Același diar spune, că la ora 5 și jumătate dl general Florescu a demisionat împreună cu întreg cabinetul.

Di L. Catargiu s'a însărcinat cu formarea noului minister, în care vor intra dlui P. Carp, Al. Lahovary, M. Ghermani, Al. Marghiloman, Olănescu și general Lahovary.

CRONICĂ

Dela Curte. Augusta soție a M. S. Monarhului a sosit ieri la Viena din Miramare. — În același timp a sosit acolo și Archiducesa Stefania din Abbazia.

Ministri în consiliu. Sămbătă s'a ținut la Budapesta un consiliu de ministri, la care au luat parte și membrii cabinetului sosiți dela Viena: Szögyényi, Wekerle și Fejérvári.

Camera advocațională din Murăș-Oșorheiu aduce la cunoștință, că avocatul Dr. Dominic Hanko, cu sediul în Cristurul-săcuiesc, a fost înscris în lista acelei camere.

Presa maghiară și noi. Ocupându-se de articolul „Precupeți nerușinați” din nrul 259 al „Tribunei”, „Budapesti Hirlap” după ce afirmă că s'ne nebulnice scriem, asupra pasivității, care nu este decât un mare humbug, spune că alegerea dela Bechereculmic a desmintit progresul politic susținut de Români, și că de sigur așa are să se întâmple și în țalegerile ce urmează a se face. — Organele ungurești nu vor, ori se fac că nu înțeleg următoarele: prin forță și mai ales concursul unor Români nevrednici, guvernul unguresc poate să ducă la alegeri câțiva Români, aceasta nu înseamnă însă cătuși de puțin, că poporul român întreg a părăsit pasivitatea.

Greșală de tipar. Din cauză că la prima noastră nenumă a apărut eronat tipărit, episcopul de Sepus Szmececsányi a fost de două ori numit în acest post: întâiu scris fără e ear' a doua-oară pe adevăratul nume, cu e, așa cum e scris mai sus, și după-cum s'a rectificat prin organul oficial ministerial.

Expoziție permanentă. În entusiastul lor Maghiarii vor să facă din expoziția reliquiilor dela 1848—49 expoziție permanentă pentru a însușiți mereu națiunea maghiară!... Cu entusiastul său se completează, ar trebui în adevăr să expună și un honved dela Ocna!

Dom Pedro, fostul împărat al Braziliei, care cu atâtă dignitate stăpânie peste jumătate secol Brasilia a murit la Paris de influență. Doctorii Charcont și Bouchard spuseră cu o zi înainte că nu mai scapă. El se recie în săptămâna trecută, venind acasă dela academie. Aceasta nu l'a împiedecă însă de a se duce în plimbare la Saint-Cloud, de unde s'a reîntors cu călduri mari. Murind noaptea la 12 oare, fika sa contesa Eu a ingenunchiat înaintea patului și i'a sărutat mâna. Același lucru l'au făcut și ceilalți cari au fost de față, membri ai coloniei brasiliene. Sadi Carnot, precum și toți membrii diplomației parisiene și-au exprimat a doua zi condoleanțele contesei Eu.

Excursiune la Italia. Cu ocaziunea expoziției ce va avea loc în Palermo, biroul budapestin de bilete de călătorie al căilor ferate de stat ungare va aranja o excursiune la Italia. Ruta de călătorie s'a stabilit precum urmează: Budapesta—Agram, Fiume, Ancona, Roma, Neapol, Palermo, Neapol, Florența, Veneția, Budapesta, cu petrecere de câteva zile în toate orașele. Dela Neapol e pusă în cadrele excursiunii și cercetarea insulei, ce zace aproape, Capri, precum și peninsula Sorrento și Pompei. Pentru călătoria dela Fiume până la Ancona și dela Neapol la Palermo și înapoi stau la dispoziția călătorilor vapoare separate, care sunt arangiate cu cel mai

mare confort. Excursiunea o însoțesc personal șeful biroului numit, Paul Schwimmer. Pentru cercetarea curiosităților Italiei stau la dispoziția călătorilor gratis conducători verșai. De alimentarea și găzduirea călătorilor în hoteluri de primul rang e deja îngrijit. Programele speciale sînt deja sub tipar și la cerere se trimit gratis ori-și-cui atât de către biroul de bilete de călătorie budapestan, cât și de către cele din provincie.

Redactor condamnat. Mihail Deutscher, redactorul unei foi din München, care a scris un articol contra împăratului Wilhelm „prusacul” când acesta a sosit la München, a fost condamnat la 6 ani închisoare.

Sinucidere. Poliștistul Kóvér József din Budapesta se lăuda alaltăieri în cărcimă la „Fehér Golya”, că are să impuse încă în acea zi pe cineva. El în adevăr s'a ținut de vorbă împușcându-se pe sine.

Miseria în Rusia este atât de mare că țeranii își vînd caii și boii câte pe o rublă două, ba chiar cu 70 copeici, numai să aibă cu ce-și cumpăra o pâine. Multime de țeranii se prezintă la autorități pentru a cere să fie arestați, căci altfel mor de foame.

Moarte pe scenă. La Turin, în teatrul Cagliano, în opera „Somnambula” artista Giusephina Robbia, baletistă vestită, a murit îndată după-ce jucase între actul 2 și 3.

Tre jefuit. Vineri trenul ce mergea din Rostov a fost jefuit lîngă stația Skapitel, lîngă Don. Pe când trenul intra în gară, ear' șeful stației intra în vagonul de post, patru hoți l'au atacat, au împușcat pe șef și au jefuit toți banii ce au găsit în vagon.

Din public. *)

Publicațiune.

Lista membrilor aleși și a acolora cu drept din oficiu ai comitetului comitatens pe anul 1892 la 5 l. c. n. se va afișa în palatul comitatens și va fi expusă în cancelaria protonotarială pentru 15 zile, dela 5—19 l. c., în care interval poate fi vedută, ear' recursurile în acest interval pot fi înaintate la comisiunea verificatoare.

Sibiu, 4 Decembrie 1891.

Reissenberger,
vicecomite.

Avis!

La cererea expresă a mai multor domni învățători din împrejurimea Sibiiului, care au luat parte la cursul privat de lucru manual în zilele de Vineri al anului școl. tr., cu plăcere îmi pun și pe viitor serviciile mele la dispoziția celor-ce doresc a se iniția în practica diferitelor specialități ale lucrului de mînă.

Conform înțelegerii avu'e ieri cu unii dintre sus memoraii domni învățători, am fixat ziua de Vineri, 29 Noembrie st. v. a. c., pentru consfătuire în privința fixării programului pe anul școl. present, avînd a începe în aceeași zi și lucrările practice.

Îmi iau deci voe a aduce aceasta la cunoștința celor interesați, invitându-i cu toată stîmă pe ziua sus indicată la oarele 8 1/2 dimineața în școala de lucru a seminarului „Andreian” de aici.

Sibiu, 24 Noembrie v. 1891.

G. Moian m. p.,

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Roma, 7 Decembrie n. Aseară a avut loc în ministerul de externe subscrierea convențiilor comerciale cu Austro-Ungaria și Germania.

Paris, 7 Decembrie n. Ieri la ameați a fost o exploziune în minele de cărbuni dela Saint-etienne. Se presupune că 80 persoane au fost omorite.

București, 7 Decembrie n. Ministrul-preșident Florescu a înmănat ieri regelui demisiunea cabinetului.

Viena, 7 Decembrie n. Împărăteasa-Regina a sosit din Miramare.

Rio-de-Janeiro, 7 Decembrie n. Scirea despre moartea lui Dom Pedro a produs întristare adîncă; bursa și casele de comerț au fost închise în semn de doliu.

Bibliografie.

În editura „Institutului Tipografic” din Sibiu a apărut:

Călindarul poporului pe anul visect 1892.

„Biserica și Școala”. Foie bisericească, școlastică, literară și economică. Apare în fiecare Duminecă în Arad. Redactor Augustin Hamsea. Anul XV. Nr. 47 dela 24 Noembrie (6 Decembrie) 1891 are următorul cuprins: Îngrijirea preotului pentru dezvoltarea economică a poporului. — Congresul național-bisericesc. — Întru interesul adevărului și pentru orientarea publicului — Sistemul numeral. — Diverse. — Concurse.

„Familia”. Apare în fiecare Duminecă în Oradea-mare. Proprietar, redactor și editor Iosif Vulcan. Anul XXVII. Nr. 47 dela 24 Noembrie (6 Decembrie) are următorul cuprins: Cele șapte cioare. Poveste din Bucovina de Elena Voronea. — Ce te miri?... Poesie de I. M. Ritișorean. — Medicina populară. De S. Liuba și A. Iana. — Publicațiunile istorice ale literaturii române în 1882—1889. De N. Densușianu. De T. Roșu. (Urmare.) — Salon: Mama lui Goethe. De Dr. M. Hârsu. — La patinat. (C. ilustrațiune.) — Literatură și arte. — Teatrul și muzică. — Biserica și școală. — Ce e nou? — Oglinda lumii. — Călindarul săptămânii.

Extrase din foi bisericești și școlastice.

Post vacant:

— Un post de paroch în parochia de cl. III. din comunele împreunate într'o parochie Forosig-Hodiș, protopresbiteratul Tincei (dieceza Aradului). Emolumentele sînt: a) dela Forosig: patru holde de pămînt arător și o livadă; dela 75 case câte o vică cucuruz despoiat și câte o vică de lucru cu mîna; b) dela Hodiș: patru holde de pămînt; dela 70 case câte o vică cucuruz despoiat și câte o vică de lucru cu mîna; c) dela două porțiuni de fîn dela fiecare casă; sticle usuate și casa parochială cu intravilanul seu.

Petițiunile sînt a se subțea pînă în 24 Decembrie v. oficiului protopresbiterat gr-or. în Tincea.

LOTERIE.

Tragerea din 5 Decembrie st. n.

Viena: 73 27 57 62 59
Timișoara 56 29 28 11 36

Călindarul zilei

26 Noembrie (8 Decembrie) 1891

Iulian: Cuv. Alipie.

Gregorian: Z. Născ.

Soarele: răsare 7,38, apune 4,43

Buletin meteorologic.

Sibiu, 7 Decembrie n. 7 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 727.1)	Diferența din prețiu	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
731.7	-2.4	+1.6	+8.3—0.8	WSV

Din țeară 5 Decembrie n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosferică în mm.	Temperatura după Celsius	Vîntul direcția	țaria
Budapesta	774	+0.6	SV	1
Sătmar	774	+4.1	SO	1
Cluj	771	-0.8	—	—
Orșova	774	+6.8	V	3
Arad	775	+3.4	O	2
Panciova	774	+6.0	SO	2

Sosiți în Sibiu.

La 7 Decembrie n.

Hotel „Nourihre”. Popp, antreprenor din Coja. H. Sautter din Heilbron. Orendi, preot ev. din Norich. F. Gars și E. Heimburger din Viena, W. Hartig din Cluj și Deutschländer din Budapesta, comercianți.

Hotel „Meltzer”. Anna Nagy din M.-Oșorheiu. Max Bück și Lenor Alfred din Budapesta. D-na Dossio cu fika din O.-Tondos. Stefan Mihály din Odorheiu-Călaș. Carol Adlershausen, cassar orășenesc din Reghinul-săcuiesc.

Hotel „Habermann”. Alex. Mocan din Făgăraș. Toma Ienciu, notar din Fofeldea.

Teatrul orășenesc.

Astăzi, Luni, 7 Decembrie n.

„Ein Kind des Glücks”.

Comedie de Charlotte Birch-Pfeiffer.

Mărti, 8 Decembrie n.

„Die Waise aus Lowood”.

Dramă de Ch. Birch-Pfeiffer.

Economie

Concesiune pentru cale ferată. Ministrul de comerț reg. ung. a acordat deputatului Arpad Lázár concesiune prealabilă pentru construirea unei căi ferate dela Lu-goj până la halta Gurasada sau până la stațiunea Ilia-Murășană.

Cassele de păstrare postale reg. ung. au primit în cursul lui Noembrie depuneri în sumă de 417.800 fl. 90 1/2 cr. și au replătit 415.238 fl. 30 cr. Depunerile în cekuri s'au urcat la 14,786.309 fl. 04 cr., ear' replătirile la 14,524.571 fl. 55 cr. La finea lui Noembrie starea depunerilor a fost: 5,727,172 fl. 33 1/2 cr. în bani și 2,990.608 fl. 44 1/2 cr. în cekuri.

Epizootia în Ungaria, după împărțirea diarului „Földm. Ér.”, s'a ivit în săptămâna din urmă în 84 comune cu 364 curți.

Tîrgul de vite dela Constanța. Dela 1 și până la 17 Noembrie operațiunile în tîrgul de vite dela Constanța au fost următoarele: Aflate 114 cornute mari. Întrate 740 cornute mari și 800 berbeci. Vîndute în țeară: 110 capete; vîndute pentru străinătate: 761 berbeci.

Starea sîmînturilor în America. După raportul pe Noembrie al consulului austro-ungar din Chicago, sîmînturile de iarnă în Statele-Unite, în urma secetei îndelungate și a vermurilor ce s'au ivit prin foarte multe locuri, stau nefavorabil. Ploile ce au urmat au mai îndreptat încetiva sîmînturile, dar totuși paguba constatată e foarte mare și multe sîmînturi au trebuit întoarse.

Insolvențe. „Reuniunea creditorilor din Viena” anunță următoarele insolvențe: Iona Hartmann, comerciant în Budapesta; Antoniu Pertl, comerciant în Dux; Sofia Fleischner, comerciantă în Reichenberg; Richard Klug, comerciant în Pesta-nouă; Frații Pick, prăvălie în Arad.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 21 Noembrie v. 1891.

L. Maris lui Feitler, orz 1600 hect. 7.25 lei. Th. Dimitriadu lui Feitler, orz 3000 hect., 7.67 1/2 lei. G. Bratu lui Feitler, orz 2200 hect., 7.65 lei. Kivics lui Feitler, orz 1000 hect., 8.10 lei. E. Georgief lui Feitler, orz 2100 hect., 8.05 lei. Buys lui Etlinger, orz alb 800 hect., 9.35 lei. St. Veron lui Carnevali, porumb nou 2500 hect., 10.— lei. V. P. Sassu lui Peirano, porumb nou 750 hect., 8.50 lei. V. P. Sassu lui Peirano, porumb nou 400 hect., 8.30 lei. Paspali lui G. Nicolopulo, porumb nou 1150 hect., 9.15 lei. Gussli lui G. Nicolopulo, por. nou 1160 hect., 9.65 lei. Jakobsohn lui Peirano, porumb nou 1000 hect., 9.— lei. Bach lui L. Dreifus & C., grâu 1640 hect., 12.50 lei. Dreifus fr. & C. lui C. Manari, grâu 4000 hect., 15.02 1/2 lei. Bach Fraților Dimitriu, grâu 1750 hect., 13.25 lei. Cambano lui I. Millas & fiu, grâu 2800 hect., 14.25 lei. Dreifus fr. & C. lui L. Löbel, meu 1300 hect., 7.80 lei. Cardelli & Marcheto lui Fischer, cîncant. 500 hect., 11.70 lei.

Cereale sosite:

Pe apă: grâu hect. 5050, porumb hect. 1200, orz hect. 2600, fasole hect. —, ovēs hect. 3100. Pe uscat: grâu hect. —, por hect. 12.000, orz hect. —, fasole hect. 550, ovēs hect. —.

Prețul mărfurilor.

Piața din Mediaș, 3 Decembrie. Grâu, hectolitru fl. 7.80 până 8.—; grâu mestecat fl. 6.40 până 6.80, sîcara fl. 5.80 până fl. 6.—; orzul fl. — până fl. —; ovēs fl. 2.50 până fl. 2.75; cucuruz fl. 4.— până fl. 4.50; sîmînta de cănepă fl. 5.— până fl. 6.— cartofi fl. 1.80 până fl. 2.—; mîlăin fl. 10.— până fl. —; mazărea fl. 4. până fl. 4.25; fasolea fl. 4.50 până fl. 4.75; lintea fl. — până fl. —; chiminul (sîcăreana) —, până fl. 86.—; sîu brut 100 chilogrami fl. 20.— până fl. 22.—; lumini de sîu turnate fl. 28.— până fl. 42, unsoarea de porc fl. 60.— până fl. 62.—; slămina fl. 38 până fl. 62.—; cănepă fl. 33.— până fl. 35.—; fînul fl. 1.20 până fl. 1.40; sîpumul 100 bucăți fl. 20 până fl. 30.—; spiritul pro 100 L. % 55 până 57 cr.; carnea de vită chilo 48 cr.; carnea de vîtel 44 până 48 cr.; carnea de porc 44.— până 5, carnea de berbeci 28 cr. —; ouș 4 cu 10 cr.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 5 Decemv. n. s'au notat: ungurești bătrîni grei 45 cr. până 46.— cr., ungurești grei tîneri 47.50 cr. până 48.— cr. de mijloc 46 1/2 — cr. până 47.— cr., ușori 45.— cr. până 46 cr., marfă țerănească grea 43.— cr. până 45.— cr., de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., ușori 44.— cr. până 44.— cr., romănesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 44.— cr. până 45.— cr., transito de mijloc 43 cr. până 44 cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 5 Decemv. n. 1891

Sîmînte	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	pînă	dela	pînă	
Grâu				
Bănățeneș vechiu	76	11.—	11.20	11.30
Grâu dela Tisa	76	11.—	11.20	11.30
Grâu „Pesta”	76	10.95	11.15	11.25
Grâu de Alba-Reg.	76	11.—	11.20	11.30
„Bacfa”	76	11.—	11.20	11.30
Grâu ung. de Nord	76	—	—	—

Sîmînte, vechi ori noue	Solul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	pînă	dela	pînă
Sîcără			
Orz			
„Ntre”	70—72	10.45	10.60
de vîna	60—62	6.25	6.60
de bere	62—64	6.75	7.25
„Ovēs”	64—66	7.40	8.70
Cucuruz „porumb”	89—41	6.40	6.65
bînat.	76	6.60	6.65
de alt sînt	78	6.55	6.60
Meiu	—	6.45	6.60
Hirică	—	14.—	14.50

Grâu	de primă. de toam.	11.27	11.23
Cucuruz	de primă. de toam.	6.20	6.22
„Ovēs”	de primă. de toam.	6.66	6.59

Prețurile pe 100 chilogr.	Solul	Calitatea
dela	pînă	
Sem. de trif.		
Lucernă ungurească	42—48	—
roșie	50—58	—
„Oleu de rap.”	39—39.50	—
„Uns. de porc”	57.50—58.—	—
dela Pesta	—	—
„Sîmîntă”	45—46	—
„Sîmîntă”	55—56	—
„Sîmîntă”	35—36	—
„Prune”	14—14.25	—
„Liefar”	17—17.50	—
„Miere”	15—15.50	—
„Cărar”	96—98	—
„Spir”	140, 141	—
„Drojdine de spir”	24—24.50	—
„Drojdine de spir”	26—26.50	—

Cursul pieței din Sibiu.

Din 7 Decembrie n. 1891.

Hărtie-monetă română	Cunp.	9.27	vînd.	9.34
Lire turcești	—	10.50	—	10.67
Imperiali	—	9.60	—	9.60
Ruble rusești	—	1.12	—	1.14

Bursa de Budapesta.

Din 5 Decembrie n. 1891.

Renta de aur ung.	6%	108.90
„ „ „ „	4%	100.70
„ „ hârtie „	5%	116.50
Impunutul căilor ferate ung.		111.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		
(1-a emisiune).		97.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		90.50
(2-a emisiune)		104. —
Bonuri rurale ung.		95.25
„ „ croato-slavone		136. —
Obligațiunile desp. regalilor		95.25
Impunat cu premiu ung.		128. —
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		126. —
Renta de hârtie austriacă		91.25
„ de aur austriacă		91.25
Losurile austriace din 1860		108.25
Acțiunile băncii austro-ungare		145.50
„ de credit ung.		1003. —
„ „ austr.		317.50
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și economii		274.90
„ Al bina „ 0		102. —
Argintul		
Galbeni împărătești		5.53
Napoleon-d'ori		9.84
Mărci 100 imp. germane		57.95
Londra 10 Livres sterlingi.		117.90

Publicațiune.

[1174] 1—

Direcțiunea generală a Căilor Ferate Române face cunoscut prin aceasta, că are **31 posturi de ingineri vacante** la serviciul de întreținere din **București, Craiova, Pitești, Buzeu, Galați și Iași.**

Doritorii de a ocupa asemenea posturi sunt rugați a prezenta cererile D-lor înscris la adresa Direcțiunii generale a Căilor Ferate Române. Serviciul P. la București cel mult până la **15 Ianuarie 1892 st. n.** cu arătarea adresei D-lor exactă și adnexând documentele următoare:

- 1) Diplomă sau certificat de terminarea studiilor a unei școli speciale de ingineri.
- 2) Certificate de serviciu.
- 3) Act de naștere.
- 4) Act de căsătorie (dacă e căsătorit) și de naștere a soției, precum și eventual a copiilor.
- 5) Actele pentru serviciul militar.

Pentru informațiuni mai detaliate doritorii se vor adresa în scris sau verbal la

Șeful serviciului de întreținere al C. F. R.
București, Calea Victoriei Nr. 124.

„The Gresham“

Societate de asigurare pe viață în Londra.

Filială pentru Austria:

Viena, I. Gisellastrasse 1.

în casa societății.

Filială pentru Ungaria:

Budapest, Ferencz-József str. 5 és 6 szám.

în casa societății.

Activele societății la 30 Iunie 1890 fr. 111,610.613.—
Venite anuale de premii și interese la 30 Iunie 1890 „ 20,084.349.—
Solviri pentru contracte de asigurare și de rente și pentru răscumpărări etc. dela fundarea societății (1848) „ 234,804.082.—
În ultimul period de gestiune s'au însinuat la societate pentru „ 55,985.275.—
oferte nouă, prin care suma totală a ofertelor însinuate dela fundarea societății se urcă la „ 1,666,812.555.—
Prospecte și tarife, pe baza cărora societatea extrădă polițe, precum și formulare de declarațiuni se dau gratuit prin domnii agenți din toate orașele mai mari, precum și prin

[1169] 2—6

Agentura generală pentru Transilvania din Cluj.

[1148] 18—20

Hârtia de țigarete veritabilă franceză

„LE GLORIA“

de Joseph Bardou & fils în Perpignan și Paris

60 medalii de aur, 16 diplome mari de onoare, 20 diplome „hors concours“

numai atunci e veritabilă, dacă fiecare filă poartă firma Joseph Bardou & fils.

Se capătă în toate prăvăliile de mărfuri de Nürnberg și de hârtie en gros, precum și în fiecare trafic de tutun și țigarete.

Schimbare de local.

Renunțul și cel dintâiu BUREAU de PUBLICITATE, care există de 33 ani

A. Oppelik,

se află de aici înainte

Wien, Stadt, Grünangergasse 12,
(casa din corn cu farmacia Singerstrasse 15)

și se recomandă pentru plasarea de inserate de tot felul în toate diarele, călindarele etc. din Viena, din țeară și din străinătate cu prețurile cele mai ieftine și efectuare promptă. [1172] 1—6

Liste de prețuri și preliminar de spese gratis.

Totmai a apărut:

Clara Milici

Novelă

de

I. Turghenev.

Traducere din limba rusă de

Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiiu.

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA“
în Sibiiu caută

[1178] 1—3

Un inspector

pentru acuirări de asigurări pe viață

prelungă condițiuni favorabile.

Doritorii de a ocupa postul acesta binevoescă a se adresa la Direcțiunea institutului prezentându-se după putință în persoană.

Patima beției

e curabilă prin așa numitul

Antibetin.

[1072] 28—

Întrebuințat în numeroase casuri cu un succes excelent.
1 dosă: 2 fl. 20 cr.

La suferințe obstinare se recere o dosă dublă cu fl. 4.40 sau 10 lei.

Asignând prețul înainte, se expediază franco.

Se capătă la: „Apoteca Vultur“, Lugoj, nr. 30.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipéruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fieca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năședului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novelă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Teasă.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.